

וינה - ארמונות וגנים בשייברון

Servus Schnitzel & Strudel

רשמי ביקור באוסטריה

- בין שניצל בגודל XXL, שטרודל תפוחי עץ פריך ושוקולד מוצרט מגיר ריר, חרשנו את הארמונות והמוזיאונים, הכיכרות והגנים, הכנסיות והמנזרים, הדנובה והאגמים, האופרה והוואלסים
- וינה, זלצבורג והאזור הכפרי, חגיגה לחיד, לנפש, לעין ולמצלמה, באוסטריה
- ולא נשכח את השואה והיהדות שנכחדה

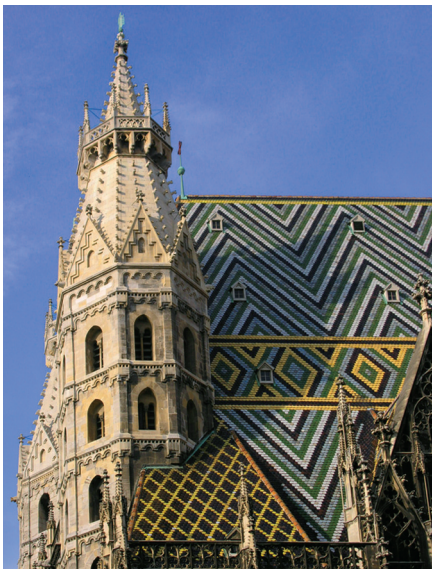
כתבה וצילמה שוש להב

וינה - נימפת הדנובה

עיר הבירה של אוסטריה ממוקמת לגדותיו של נהר הדנובה. שושלות של קיסרים הותירו בה מבנים מונומנטליים, בארכיטקטורה מרהיבה ומשלבת סגנונות: ניאו קלאסי, ראנסנסי, בארוקי וגותי, וכן, מורשת של קונצרטים ואופרות מפוארות. הקיסר פרנץ יוזף הקים בויה (1857) את הרינגשטראסה, שדרה רחבה, המקיפה את העיר העתיקה, שלאורכה שוכנים מבני ציבור רבים, מוזיאונים, בית העיריה, הפרלמנט, התיאטרון הלאומי, האוניברסיטה, האופרה הלאומית, וכמובן, כנסיות ומנזרים, כיכרות וגנים. העיר מחולקת ל 23 רובעים וההמלצה העיקרית שלי היא, לחוות אותה, ובעיקר את העיר העתיקה, דרך הרגליים, העיניים ו... עדשת המצלמה. בכל מדרך תיירותית תמצאו את מה שאפשר לראות בה, אך מבחינה צילומית, אלה האתרים שאסור להחמיץ: קתדרלת סן סטפן הגותית,

הגעת לאוסטריה במסגרת משלחת של "איגוד העורכים והעיתונאים של כתבי העת בישראל", באדיבותו של ד"ר ארד בנקו - הנספח לענייני תרבות ועיתונות בשגרירות אוסטריה בישראל והיינו אורחים של לשכת העיתונות במשרד הקנצלר האוסטרי (תודה, תודה ותודה!). טסנו בנוחות עם "אוסטריאן איירליינס", פגשנו את הקנצלר האוסטרי - ד"ר גוזנבאואר ואת ראש לשכת העיתונות - ד"ר קובנדר והקשינו בשאלות (על אירן, הפלשתינאים והאנטישמיות). ביקרנו בויה, זלצבורג והאזור הכפרי שביניהן, טעמנו תרבות בצד גסטרונומיה. לא שבענו ולא מיצינו, מה שאומר, שצריך לחזור אליה שוב! וכיון ש"שיר הלל" לאוסטריה, לא משתלב - מבחינתי - עם הביקור במחנה הריכוז מטהאוזן ובאתרים היהודיים, בחרתי לפצל את הכתבה. בגליון זה - תיירות ותענוג נטו. בגליון הבא - על יהדות, "לזכור ולהזכיר".

אני מודעת לכך שזו "בעיה" אצלי. מתקשה להתנתק מזכרון השואה. מתבוננת באנשים המבוגרים וחושבת מה עשו במלחמה. מתיידדת עם הצעירים ותוהה מה עשו הוריהם. מתענגת על יופיה ומנסה לדכא את הכעס - לא מגיעה להם ארץ כזו יפה. ואיך, איך אומה שהוציאה מקירבה אנשי רוח מופלאים (ראו פרק "סלברטיז"), ירדה לשפל אנושי ומוסרי כזה, באותה תקופה ובכל זאת... ביוני 2007, בסיוע עמוס בן שבוע באוסטריה, מצאתי ארץ מרהיבה ביופיה, מבהיקה בנקיונה, משופעת בשכיחות חמדה, מוצפת באירועי תרבות, מדהימה בארכיטקטורה ובנופים. ארץ שקברניטיה נוטלים אחריות כלפי מה שהיה במלחמה"ע ה-2 ומשדרים ידידות כלפי ישראל. ארץ שהיא גן עדן למטיילים וחגיגה לצלמים. ובאותה נשימה, מצאתי גם אתרי שואה וקהילה יהודית גאה, שבחרה בגולה.

וינה - קתדרלת סן סטפן הססגונית

וינה - בית הפרלמנט המפואר

וינה - בנין העיריה המרשים

בית הונדרטוואסר באדריכלות מודרנית
(הגאודי של וינה)

זלצבורג - "מיראבל גרדן" (הגנים המרהיבים)

תלבושת מסורתית

הסלבריטיז שהקדימו את הסלב'ז

אוסטריה, בעיקר וינה, יכולה להתפאר בידוענים מפורסמים של אז. מהם שנולדו בווינה ואחרים שחיו בה. רבים מהם יהודים. אנשי רוח ומובילי דעת קהל. אמנים ומוסיקאים, שחקנים ובמאים, פילוסופים וסופרים, נערצים גם בימינו. מוצרט ושיטראוס, מאהלר ושינברג, היידן ושוברט, בטהובן וברמהס. סטפן צווייג וזיגמונד פרויד, קפקא ובובר, שניצלר וורפל. אוטו פרמינגר ומקס ריינהארד, פרד זימן ובילי ויידר, ההורים של ארתור מילר ופרד אסטר. וכמובן תיאודור הרצל.

עם הצריח המבקיע שערי שמיים והגג בעל הרעפים הצבעוניים. ארמון הופבורג, קומפלקס שהיה מרכז עוצמת ההבסבורגים ומשמש כיום משכן מוזיאונים. ארמון בלבדר, בעל המבנים המרשימים, שבו כיום נמצאת הגלריה לאמנויות המאות ה 19 וה 20 וגם הגנים שלו יפים מאוד לצילום. רובע המוזיאונים (MQ) הססגוני, המרכז מספר רב של מוזיאונים ובהם לאמנות בת זמננו ולאמנות מודרנית. ארמון שיינברון, בית הקיץ של ההבסבורגים, שיא אדריכלות הרוקוקו, יצירות אמנות מדהימות, עושר מנקר עיניים וגנים מטופחים. כאן גרו, אהבו ושלטו סיסי (רומי שניידר) ופרנץ יוזף. כאן גם עברנו סדנא לאפיית שטרודלים ואכלנו את השניצל הכי גדול והכי טעים.

אדריכלות מודרנית מצאנו בבית הונדרטוואסר (הגאודי של וינה), שעיצב ובנה בניין, שנראה כלקוח מהאגדות, צבעוני מצועצע ומסקרן. ממולו, מרכז הקניות שעיצב הגאון ובסמוך, מרכז האמנות בו מוצגות יצירותיו. מבנה מיוחד נוסף הוא בית המישרפה עם המגדל הצבעוני, בו שורפים את האשפה של וינה, דבר המעיד על מודעות לאיכות הסביבה. הפראטר הוא הפארק הגדול של וינה, ריאה ירוקה שבה לונה פארק. מובן שבווינה אין לדלג על בית העיריה, שאתגר לצלמו בשלמותו ועל בית הפרלמנט האלגנטי, עם המזרקה והפסלים.

אחת החוויות המסעירות שלנו, קשורה באופרה הלאומית. בסביבות 18:30 ראינו נהירה של קהל הלבוש במיטב מחלצותיו. אנחנו, עם ג'ינס וטיישרט צועדים בעקבותיהם, היישר למבואת הבנין המדהים, של בית האופרה המפורסם בעולם. בקופות אין כרטיסים ובמחירים שדורש הספסר, איננו יכולים לעמוד. אבל, ב 2 יורו (כ 11 ש"ח) עמדנו, גם עמדנו. 4 שעות, על רגלינו הדוויית, בקומה השלישית (מתוך ארבע), צופים באופרה בוריס גודונוב. הגוף צועק גוועלד, אבל הנפש מתרוננת. עשינו זאת!

זלצבורג - תצפית על נהר זלצך

זלצבורג - הדובדבן שעל הזלצך

מרחק נסיעה של כ 3 שעות מוינה, נמצאת העיר זלצבורג, מרכז תרבותי שני בחשיבותו באוסטריה ויפה'פייה נחשקת אמיתית. זלצבורג היא עיר מתוקה להפליא (בהפוך לשמה, זלץ פירושו מלח).

הכוכב הבלתי מעורער של העיר הוא, כמובן, וולפגנג אמדיאוס מוצרט - שני מוזיאונים לתולדותיו נמצאים בסמיכות זה לזה ושפע השוקולדים, הקרואים על שמו מתחרים על התואר "המקוריים". נתון זה, בנוסף לארכיטקטורה מרהיבה בסגנון הרנסנס והבארוק, נוף מרהיב של הגבעות ונהר הזלצך והנמרצות של לשכת התיירות המקומית, הפכו אותה לבירת הפסטיבלים.

העיר העתיקה היא הלב התוסס ומלא החיות. כיכרות מסוגננות, כנסיות מרשימות, מבנים רבי הוד, גנים מטופחים ומבצר קודר המתנשא מעל כולם.

מה שגונב את ההצגה, בודאי עבור צלמים, הוא הגן הקסום "מיראבל". זה קומפלקס ענק, שבמרכזו ארמון שנבנה במאה ה 17 ע"י הארכיבישוף פון רטנאו, עבור אהובתו היהודיה, שילדה לו 12 ילדים. הגן הבארוקי מעוצב בצורה סימטרית, פרחים צבעוניים ופסלים. מזווית מסויימת ניתן לצלמו לכל אורכו - דוגמא לזאת תוכלו לראות גם בתצלום השער.

זלצבורג - כיכר יפה וכנסיה הדורה

זלצבורג בלילה, על נהר הזלצך

זלצבורג - מוזיאון מוצרט (הבית בו התגורר)

שיט על הדנובה

אגם מונטסה אל מול השאף בורג (הרי הכבשים)

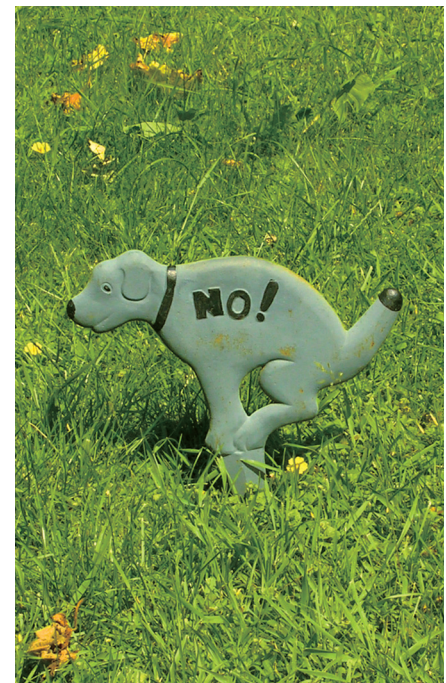
זה, בערך, מה שאנחנו הספקנו בשבוע גדוש ועמוס, של שהותנו באוסטריה. בגליון הבא ארחיב על הביקור במחנה הריכוז מטהאוזן ועל הפרק היהודי של וינה. מה שנותר כרגע הוא לומר SERVUS, שזה שלום ולהתראות. אז סרווס, עד הגיליון הבא (או הביקור הבא באוסטריה). ■

אגם מונטסה הוא פנינה תכולה, מול השאף-בורג, שפרושים הרי - הכבשים. המקום נראה מרהיב כמו בגלויות, יפה מכדי להיות אמיתי, אבל המציאות יפה מכל דמיון. יובלים של הדנובה חורצים את המישור, ההרים נישאים באופק, סירות משיטות במים והכל כל כך רומנטי שממש בא.... לצלם.

כפרים, אגמים ונוף ציורי
בין וינה לזלצבורג ישנם אזורים כפריים, המשובצים בתוך הירוק החקלאי, עם גגות רעפים אדומים, אל מול ההרים ולחופי אגמים נוצצים. מראות פסטורליים, ציוריים, יפהפיים, המשרים שלוה. כדאי לעצור, להכנס, לבקר בה, להתרגע ולצלם.

מסעדה כפרית אופיינית

ללא מילים!